

Societas Iesv Amatrix, Cultrix, Imitatrix, Christi Crvcifixi

Sandaeus, Maximilianus

Antverpiae, 1647

153. Signo Crucis mira multa, & multis incredibilia patrat, Bernardinus
Realinus, Italus.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55449](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55449)

CVLTRIX CRVCIFIXI. 255
mè) QVINIS illud compungeret VUL-
NVSCVLIS, & Amori, ne incomitatus,
aut erubesceret, aut dilaberetur, Dolo-
rem comitem adjungeret, cujus in sinu
pulcherrimè ac molliter illum didicerat
conquiescere.

*Ioannes Rhò varia virtut. hist. lib. 3.
cap. 2.*

III.

AMATOR CRVCIFIXI

*Signo Crucis mira multa, & multis
incredibilia patrat.*

SI quis est è Societate Jesv, qui inde
famam meretur, certè BERNARDI-
NVS REALINVS primas obtinet, qui ve-
teres recentisque omnes in hoc gene-
re superasse videtur. Appono nonnul-
la.

153.
BERNAR-
DINVS
REALINVS
Italus.

I. *Francisco Masse* Lupiis conciona-
turo, statim ut advenit ex labore Hy-
berni itineris enata parotis tantum cru-
ciatum ingerebat, ut linreamina denti-
bus discerperet, ac tredecim dies som-
ni cibi que expers lugeret dumtaxat a-
nimo que deficeret. Ergo interposito
nomine charitatis à Bernardino postu-
lavit, ut Evangelium pro infirmis sibi
recitaret, aurem que affectam CRVCIS
SANCTA signaret. Fecit Pater mox que
se

se inde proripuit, quasi eventus non ignarus. Ejus enim attractu diruptus subito abscessus cruciatum unà penitus effudit.

II. *Lalium Tolomeium* ibidem ad populum verni jejunii tempore dicentem invasit dentium ferus dolor, cum maxillæ inflatione junctus pridie quàm esset de Sancta Magdalena Evangelium tractaturus, cui sanctæ fuit devotus. Verùm Bernardinus audiens ab eo veritum, ne ad concionem in eum diem signum populo daretur, adiit ægrotantem, impressaque maxillæ tumenti CRUCE, DEI hanc esse voluntatem edixit, ne illam concionem præteriret. Quo temporis puncto cum humore omnis prorsus dolor evanuit.

III. *Antonium Capecum* eodem CRUCE ductu dolore lateris absolvit.

IV. *Mariam de Stephano*, Capuccinorum Patrum Tertianam, salvis in speciem oculis, distillatio excæcarat: accedebat mœror luctusque perpetuus, non tam cæcitatis, quàm jacturæ divini officii piorumque librorum. Huic apud Baronē Burgagnensem Dominam suam ista lamentanti, suasit Baro, adiret quantocius Bernardinum, supplexque ab eo quæreret CRUCE oculos signari. Negavit quærenti Bernardinus hoc esse vitium cæcitatis (celandi, opinor, miraculi

raculi gratiâ) sed melancholici humoris, impressoque oculis signo CRUCIS ita persanavit, ut, quæ lugens ductaque ad eum venerat, sine duce, videns, & hilaris domum Baronis repeteret.

V. *Marco Antonio Rosato* cum turgerent fauces, & Medici præludium quoddam strumarum id ducerent, aliud non occurrit, quàm ut sisteretur Bernardino, cum illum egestas aliis remediis privaret. Jussit Bernardinus, tum Marcum Antonium, tum, qui perduxerat, ejus patrem genua flectere, ac pronunciare Sanctissimum JESU nomen, dum partem interim ægotam Signo CRUCIS munivit. Atque illo momento dissipata est omnis inflatio, nec unquam deinde comparuit.

VI. *Hortentius Infantinus* Lupienfis Tabellio ex equo lapsus, ita dextrum brachium obtrivit, ut aliquando periclitatus sit: recuperatis utcumque viribus hesit mutili brachio cruciatus cum spe nihilominus sanitatis. Casu itaq; Bernardinum in Collegio conspicatus, ex eo obtinuit, ut CRUCEM super brachio duceret. Inde in forum progressus, rogatusque instrumentum quoddam instipularetur, excusare ille iners captumq; brachium, tum memor CRUCIS illi à Bernardino efformatæ, probaturum se ait ecquid posset, revolutoque fasciis brachio,

com-

commodè ab se scribi deprehendit, planeque valuit.

VII. *Iosepho Vergao* ex itinere pedestri per æstatem intercepta crura humoribus defluis, multum diebus quadraginta calamitatis attulerunt. Nam præ egestate remediis carens carere item labore cogebatur, quo tolerare vitam consueverat. Ivit ad Bernardinum, hinc fulcientibus filiabus ac inde baculo, duasque inde horas in exigendo brevissimo spatio insumpsit. Dein Patrem rogavit, ut super crura efformaret CRUCEM. Obsequutus Pater ejus pietati, abi, inquit, fili, & in Sacello B. Irenes salutationem Angeli recita: mox enim sanabere. Ivit, recitavit, abjecto baculo, sanus & alacer domum se ad quotidianas operas retulit. Sed eò est pluris quod sequitur, quò rariores sunt, qui ex amentia per miraculum sanantur.

VIII. *Leonardum Sementium* Clericum Lupiensem lethali morbo canna Bernardini exemerat; sed hæsit juvenis mentis emotæ delirium, quod tentatis denique omnibus, perpetuum Medici vaticinabantur. Videbatur sibi esse Vicarius Episcopi, post paululum Episcopus, deinde Cardinalis, ac demum Pontifex; cujus grandi sanè cum auctoritate munia omnia affectabat: utque probaret, nihil esse, quod ipse non posset, ma-
tri.

AMATRIX CRUCIFIXI. 259

tri oculum digito eruit, ut novum illi oculum cuderet: multaque alia eadem stultitiæ potestate gessit. Ob quæ tandem à Patre colaphis castigatus Collegium adire voluit, apud Bernardinum has injurias expostulaturus.

Ipsò autem Collegii ingressu ianitorum pessimè verbis excepit, sed longè deterius mulctare re ipsa conatus est, quod moratus esset ad fores diutius, nec uti Pontificem, observasset. Occurrit homini ante cubiculum Bernardinus, & cultu communi, eoque purpureo indutum miseratus, ipsius caput CRUCE triplici signavit, addens: abi sis Leonarde, jam esse Pontifex desisti. Ad quem ejus contactum, repente consanuit, erubuitque se profano in vestitu. Et convalui, ait, P. Bernardinus omnem à me amentiam expulit. Neapolim denique profectus, Doctoris insignia illic obtinuit: nec postea unquam ullum imbecilli capitis signum dedit.

IX. *Marcum Antonium Scripanum* Bernardinus sævo dentium cruciatu,

X. *Paulum Pascaliū* puerum quadriennii hernia,

XI. *Iosephum Pascaliū* hujus fratrem apostemate cordi exitium minante, eadem illicò absolvit salutari CRUCIS medicinā.

XII. *Fœminam Lupiensem*, à quā vocatus

vocatus ad Confessionem, quod pedum dolore prohiberetur ab ingressu efformatâ CRUCE, tam perfectè illicò sanavit, ut dilatâ confessione quam constituerat domi peragere, in templum Collegii, eam obitura se statim conferret.

XIII. Parem gratiam, pariâque remedio consequuta est *Porcia Horcia*, cùm se ad Patrem maximo labore tandem detulisset.

XIV. Parem quoque, eamâque repentinam *Ioannes Baptista de Tuso*, articulari morbo ita captus, ut ne in lecto quidem, nisi ægrè se posset convertere.

XV. Infelix mulier oppressi nocte per somnum infantis cadaver ad Patrem clam tulit, eum *Bernardinus CRUCE* adhibita matri redivivum restituit.

XVI. *Horatium Theophilum* densatî humoris gutta gemina excœcarat, cùmâque triennium jam totum absque duce progredi nequireret, ab amico ad Patrem est perductus, qui iussu utroque in genua, precesâque procidere, cœcum CRUCE oculis impressa vivendi reddidit facultati, obscurâ quidem atque imperfectâ, sed quæ inter paucos dies, suffusione dissipatâ integra evasit.

L. M. Auctor Vita Realini ex M. SS. Italicis cap. 46.